

door steeds dreunenden trommelslag ondersteunde hypnose, waarvan ik zoeven al sprak en die zijn enerverenden invloed ook op het publiek uitoefent, is de dans van den medicijnman, den toovenaar van den stam, die De Groote Geest oproept en achtereenvolgens de gedaante aanneemt van een poema, een slang en een Kondor, de drie heilige dieren van de Inca's. Slechts één ander voorbeeld van een dergelijke danshypnose ken ik in de geschiedenis van den dans en dat is die van den slangenbezweerder, uitgevoerd door den grooten Hindoedanser Uday Shankar, die slechts met een slip van een sjaal tusschen zijn tanden de aanwezigheid van de slang weet te suggereren.

Woest hartstochtelijk is de dans van den krijger, die zichzelf opzweept en aanvuurt om zich met een laatsten zegepralenden kreet in den strijd te storten. Hier manifesteert zich ten sterkste de vreemde, magnetiseerende persoonlijkheid van deze danseres, die uit een ver, vergeten verleden beelden oproept van een vergane cultuur, oerkrachtig, soms huiveringwekkend in haar ruwe sterkte. En die persoonlijkheid uit zich ook in de dansen van Spaansche inspiratie, ondanks het feit dat daar de vormconventie en techniek de uitdrukking aan banden leggen.

Doch wat bovenal de merkwaardige kunst van een Helba Huara, waarmee zij na Amerika ook West Europa veroverd heeft, zoo belangwekkend maakt, dat is het feit dat elke danscompositie een zuiver uitgebalanceerde artisticeit bewijst, één met de muziek en den stijl van een periode; volkomen overeenstemming van den geest van de inspiratie en de verwerking ervan. In dit verband moet de authenticiteit van de vaak zeer rijke kostuums worden geroemd.

De mogelijkheid bestaat dat ook Holland binnenkort kennis zal kunnen maken met de kunst van deze danseres.

CORNELIUS CONIJN

MATTHIEU WIEGMAN BIJ BUFFA, AMSTERDAM

In den ontwikkelingsgang van den schilder Matthieu Wiegman herkent men gemakkelijk een merkwaardige vastheid; een rustige zekerheid van bewegen naar een eender doel en een zichzelf in alles getrouw blijven. In den loop der jaren moge het werk nu eens krachtiger, dan weer zwakker zijn, mogen er na hoogtepunten inzinkingen voorkomen, steeds is er een gericht-zijn op een gesteld ideaal, dat niet wordt verzaakt en dat gediend wordt met krachten, die enkel uit des schilders diepste zelf voortkomen en niet worden ontleend aan anderen. Bij de beoordeeling van de waarde, die Matthieu Wiegman voor ons heeft, moge dit vooropstaan. Gelijk zijn broeder Piet, is ook Matthieu een standvastige en een karakter. Hoe ver hun beider werk ook van elkaar staat, dit eerlijke en aan zichzelf getrouwe verbindt het.